

مرکز مجرب زبان صادق عالمی

معنی الأديب

مبحث «حتی»

جلسه ۳۵

استاد وافی

(ادامه بحث گذشته)

ب: حتی بر سه وجه استعمال شده است:

۱. حرف جار به معنی «الی»   ۲. عاطفه   ۳. حرف ابتداء

حتی داخل شده بر مضارع:

الف: مرادف «الی»: «علی مع القرآن والقرآن مع علی لا یفترقان حتی یردا علی الحوض»

ب: مرادف «کی» تعلیلیه: (هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلٰی مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفُسُوا)

ج: مرادف «الا»: لیس العطاء من الفضول سَمَاحَةً * حَتَّى تَجُودَ وما لَدَيْكَ قَلِيلٌ

«فعل مضارع بعد «حتی»:

۱. تنها در صورتی فعل مضارع منصوب می گیرد که به معنی استقبال باشد:

الف: اگر استقبال نسبت به زمان تکلم باشد، نصب واجب است: (لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى

يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى)

ب: اگر استقبال نسبت به ماقبلش باشد، جایز الوجهین است: (وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ

وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَاللَّهِ)

۲. تنها در صورتی فعل مضارع رفع می گیرد که به معنی حال باشد:

الف: اگر حال بودن نسبت به زمان تکلم باشد رفع واجب است: «سرتُ حَتَّى أُدْخِلَهَا»

ب: اگر حال بودن نسبت محکیه باشد جایز الوجهین است: (وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ)